

Tide Places

Uurimisresidentuuri Tide Places korraldas Shumka Loovettevõtluse Keskus koostöös Libby Leshgoldi galeriiga

Lou Sheppard, Laura Põld ja Laura Kozak jaanuaris 2025

Projekti toetajad: Jefferson Alade, Alison Boulier, Danya Gorodetsky, Liisa-Lota Jõelet, Germaine Koh, Eknoor Matharoo, Elise Marie Olesk, Asmus Soodla, Sakeena Soni, Sonja Sutt, Aurelia Grace Talmon, Kail Timusk, Parumveer Walia, Brie Watson ja Senaqwila Wyss.

Pildid: Allison Boulier ja Parumveer Walia
Tekst: Danya Gorodetsky, Laura Kozak, Lou Sheppard, Parumveer Walia ja Brie Watson
Väljaannete kujundus: Sakeena Soni ja Laura Kozak
Tõlge: Katrin Hallas

978-1-0695660-1-0
Tide Places
Electronic book — Estonian translation

Projekt on Emily Carri Kunsti + Disaini Ülikooli ja Eesti Kunstiakadeemia koostööprojekt, mida toetas lahkelt Peeter Wesik ning mida täiendavalt rahastasid Erasmus+ ja Eesti Kunstiakadeemia.

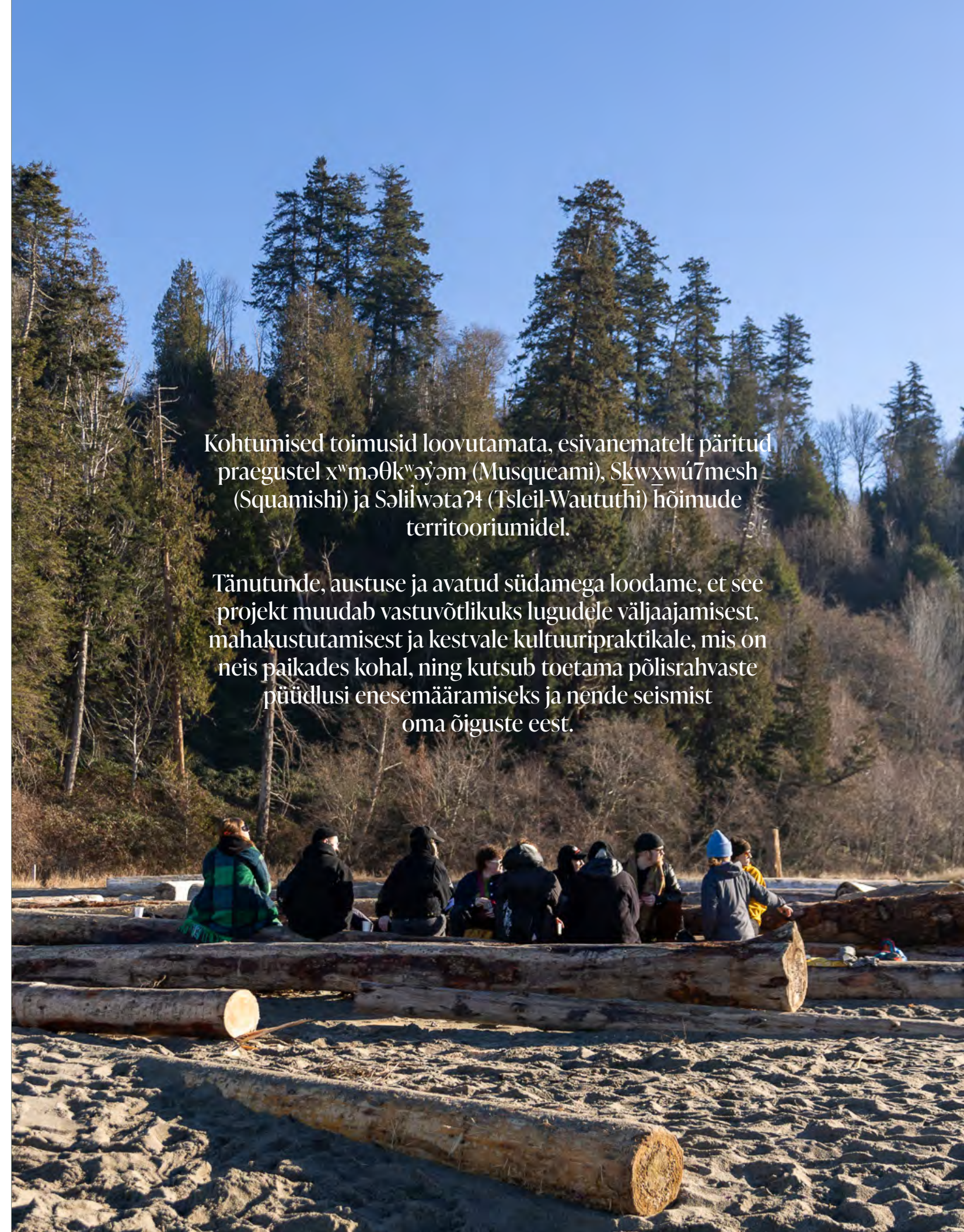
Täname Cemre Demiralpi, Jennifer Martinit, Bopha Chhayd, Vanessa Kwani ja Kevin Romaniuki.

©2025

EMILY CARR
UNIVERSITY
of Art + Design

EKA

Shumka Centre for
Creative Entrepreneurship

Kohtumised toimusid loovutamata, esivanematelt päritud praegustel xʷməθkʷəy̓əm (Musqueami), Skwxwú7mesh (Squamishi) ja Səlilwətaʔɬ (Tsleil-Waututhi) hõimude territooriumidel.

Tänutunde, austuse ja avatud südamega loodame, et see projekt muudab vastuvõtlikuks lugudele väljaajamisest, mahakustutamisest ja kestvale kultuuripraktikale, mis on neis paikades kohal, ning kutsub toetama põlisrahvaste püüdlusi enesemääramiseks ja nende seismist oma õiguste eest.

Tõusu ja mõõna kohad

Tõusu ja mõõna vaheline ruum kujutab endast amfiibset, fikseerimata koreograafiat maa ja mere vahel.

Olevused, kes elavad mõõnaaladel, lakkamatus muutuste seisundis, peavad olema paindlikud, et pidevalt muutuvate tingimustega kohaneda. Ökoloogiliselt on tõusu ja mõõna vahelised tsoonid erakordselt eluküllased ja toitainerikkad, mis muudab need tähtsaks toitumispaiaks nii taimedele, loomadele kui ka inimestele.

Ala, mida tuntakse nime all Skwácháýs (Skwxwú7mesh Sníchimi keeles) või inglise keeles False Creek Flats, on olnud ulatuslike muutuste, kahjustuste ja kohandumise paik: kunagine tõusu ja mõõna ökosüsteem, mida iseloomustasid soolase vee mererohud, see „paik, kus vesi taandub”, kuivendati koloniseerimise ajajärgul raudtee ja tööstusarenduse tarbeks ning on hiljem muutunud veelgi – kiire gentrifikatsiooni ja massilise ehitustegevuse tõttu.

Kuidas peegeldavad need muutuste kihid laiemat lugu sellest, millised suhted selles paigas kujunevad? Mida õpetavad meile loodetealadel elavad olendid oma paindlikkuse ja kohanemisvõimega? Milliseid lugusid, keeli, mälestusi ja tulevikunägemusi kannavad endas need maad ja veed? Millised ellujäämise tarkused ja võimalikud tulevikud võivad siin esile kerkida?

Residentuur Tide Places uuris False Creek Flatsi idapoolse vesikonna tõusu ja mõõna tsooni ökoloogilist ja sotsiaalset dünaamikat, keskendudes ökoloogilise ja kultuurilise hävitamise ajaloole. Projekt sündis Eesti kunstniku Laura Põllu ja Kanada kunstniku Lou Sheppardi koostöös. Laura ja Lou on töötanud koos alates 2020. aastast, et kujutleda postindustriaalseid ja posthumanistlikke võimalusi, materiaalseid toimimisi, *queer*- ja feministlikke tulevikuväljavaateid.

Seekordsel kohtumisel liitusid nendega Laura Kozak, Senaqwila Wyss ja Germaine Koh ning Eesti Kunstiakadeemia (EKA) ja Emily Carri ülikooli tudengid, et uurida loodetealasid ja õppida nende kohtade hooldajatelt, materjalidelt, olenditelt, kohalolevatelt ja puuduvatelt, neilt, kes rajavad oma kodu siia praegu ja kes võivad teha seda tulevikus. „Tide Places” peegeldab tõusu ja mõõna ala rütme ning näeb siin viljakat pinnast dialoogiks.

Pilt Skwácháýsi / False Creeki idapoolse basseini algse kaldajoone juhendatud jalutuskäigult koos Brie Watsoni ja Danya Gorodetskyga

Ma laalan maa mereksi

I Sing the Land Into the Sea

„Ma laalan maa mereksi” ehk inglise keeles „I Sing the Land Into the Sea” on laul, mille Laura Põld on koostanud viiest arhiiviallikast, mis on talletatud Kivikese andmebaasis – Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti Rahvaluule Arhiivi hallatavas digitaalses hoidlas. Materjalid on salvestatud peamiselt aastatel 1905–1939, üks varasem allikas pärineb aastast 1871. Need pärinevad eri kohtadest üle Eesti, sealhulgas Haljala kihelkonnast (1913), Peetri kihelkonnast (1911), Reigi kihelkonnast (1905) ja Laiuse kihelkonnast (1939). Varaseima ülesmärkimise tegi H. Leoke 1871. aastal.

Uues kompositsioonis põimuvad motiivid mitmest rahvalaulust, nagu „Mere kündmine”, „Laulu vägi”, „Jänese kaebus” ja „Uue kuu tervitamine”. Need laulud kuuluvad peamiselt lüroepika, looduslaulu ja loitsu traditsioonide alla. Laulutekstitid on seatud Lou Sheppardi poolt komponeeritud meloodiale, mis meenutab kaldal loksuvaid laineid.

Laulude kujundid peegeldavad nende inimeste muresid, kelle igapäevaelu on tihedas seoses maaga: taimede ja loomade eluringi, soodsate kasvu- ja saagikoristusaegade jälgimist koos kuu tsüklitega, põllumajanduse rütme ja tegevusi ning – mis meie siinse töö jaoks on kõhedalt aimatav – soode ja rabade kuivendamist suures osas Eestist põllumaa loomiseks. Kordustes kuuleme Eestis kadunud märgalade kaja, samal ajal kui me laulame Skwácháys/False Creekis kadunud loodetele.

Ma laalan maa mereksi

*Vähki väljalta kõneles:
Ma laalan maa mereksi
Merekaldaad kalaksi
Mereliiva lindudeksi
Olin mina väike pajulindu
Hanipoeg ja roosioks.
Läksin aga suure metsa sisse,
Suure paksu lepametsa
Tuli mulle vastu väike poiss
See nägi hullu unenäo:
Mis seal meie õue all.
Meri meie õue all.
Nägi aga meres künnetavat,
Mere ääres äästatavat.
Linu aga peale külitavat
Linad aga kasvasid kui ühed lipud
Kivi alta üüdas kiiska,
Vähki väljalta kõneles:
Tere tere noor kuu,
sina vanaks mina nooreks,
sina rauaraskuseks
mina kullakerguseks*

I Sing the Land into the Sea

From the field, the crayfish spoke:
I sing the land into the sea,
The seashore into fish,
The sand into birds.
I was a little willow bird,
A gosling and a rose twig.
I went into the big forest,
The great thick alder forest,
A small boy came toward me.
The boy had a wild dream:
What lies beneath our yard?
A sea lies beneath our yard.
He saw the sea being plowed,
The seashore being scorched,
Flax being sown on top.
The flax grew tall like flags
From beneath the earth,
the little fish cried,
From the field, the crayfish spoke:
Hello, hello, young moon,
You grow old, I remain young,
You become as heavy as iron,
I become as light as gold.

[Helisalvestis: „Ma laalan maa mereksi” „I sing the land into the sea”](#)

Salvestatud Lou Sheppardi poolt teisipäeval, 28. jaanuaril 2025 Á7enmitsuti lähedal „Elupaiga saarel”. Salvestisel on kuulda Laura Pöld, Asmus Soodla, Aurelia Grace Talmon, Elise Marie Olesk, Kail Timusk, Liisa-Lota Jõelett ja Sonja Sutt, kes laulavad eesti traditsioonilises regilaulustiilis, kus üks hääl juhib ja koor kordab eeslaulja esitatut.

Kava

26. jaanuar – 31. jaanuar 2025
Tide Placese näitus, ECU Media Galerii

Pühapäev, 26. jaanuar
Jalutuskäik qewəmil / ranniku rada. Pikk tutvustus, tee ja
ookeani külastus, Antropoloogiamuuseumi külastus koos Amina
Cherguiga

Esmaspäev, 27. jaanuar
Look Around koos Eknoor Matharooga Skwácháýsi / False
Creeki idapoolse basseini algse kalda külastamine ja jalutuskäik
koos Brie Watsoni ja Danya Gorodetskyga

Teisipäev, 28. jaanuar
Kuulamistuba koos Jefferson Alade ja Danya Gorodetskyga,
„Ma laalan maa mereksi” salvestamine

Kolmapäev, 29. jaanuar
Töö stuudios, dialoogiring koos Senaqwila Wyssi, Lou
Sheppardi, Laura Põllu ja Germaine Kohiga

Neljapäev, 30. jaanuar
Töö stuudios

Reede, 31. jaanuar
Dialoogi/kirjutamise sessioon koos Parumveer Waliaga.
Lõpuõhtusöök

Üleval: Pikk enesetutvustus ja jalutuskäik qewəmis;
allpool: Elise Marie Olesk Skwácháýs jalutuskäigul.

Üleval: Danya Gorodetsky; paremal: Eesranniku rajal kõndimine
gewem ääres asuval rajal kõndimine

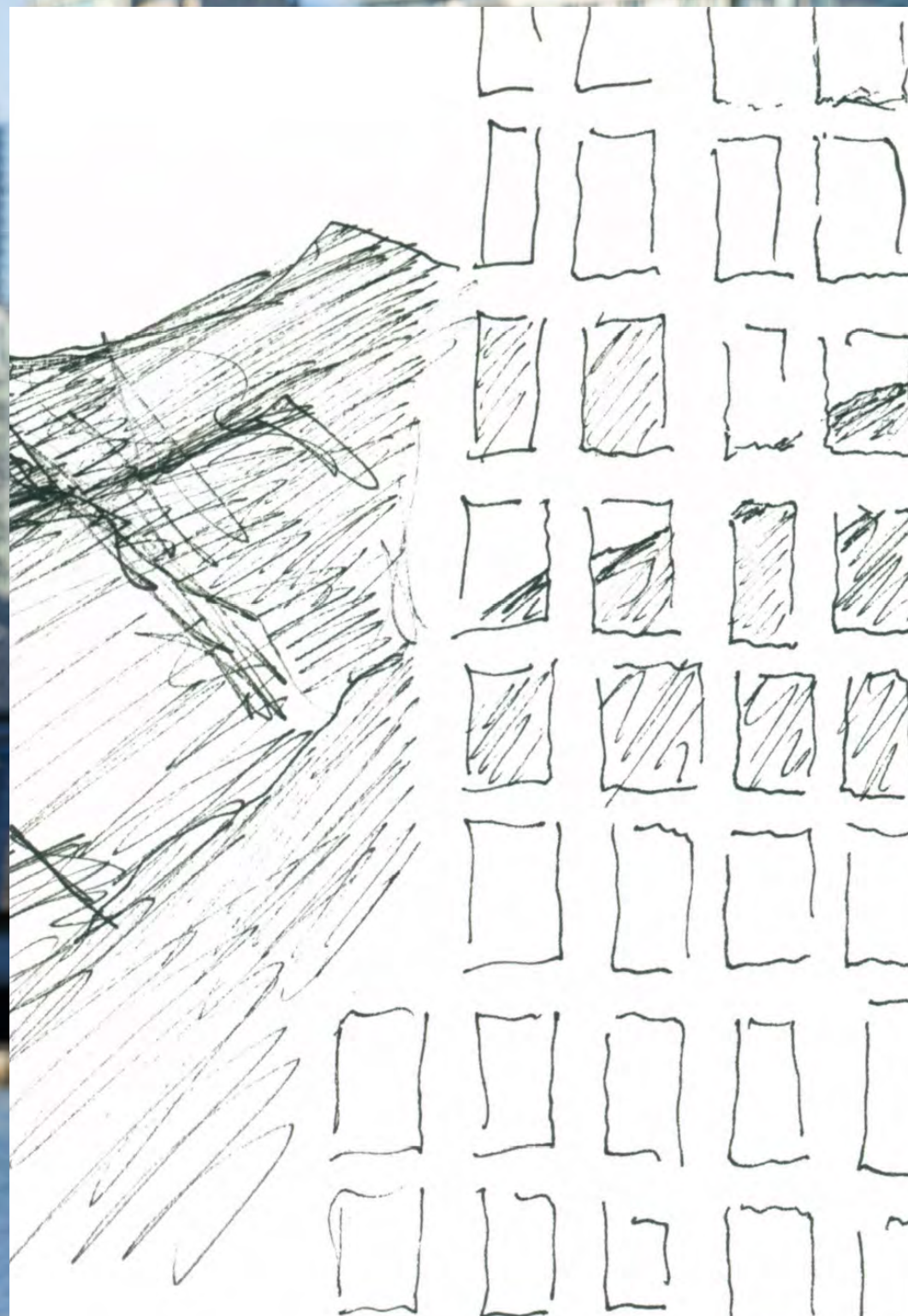

Imelik Maja (Strange House)
Lou Sheppard ja Laura Pöld, ECU Media Gallery

Vee ääres

Fotode, luule ja arhiivipiltide kogu, mis jälgib asunike rannajoonte ümberkujundamist tööstuse, kaevamiste ja vee ümbersuunamise kaudu. Parumveer Walia koos Alison Boulieri panusega ja ajalooliste piltidega Vancouveri linnaarhiivist ja Kanada raamatukogust.

[Utoopiad, illusioonid ja maa: Avaliku kunsti ja sotsiaalse praktika kriitika False Creekis Vancouveris](#)

Brie Watsoni ja Danya Gorodetsky kirjutatud vahest maha Tide Placesi töötubade ettevalmistamise käigus. Joonistused Asmus Soodla, Aurelia Grace Talmon, Elise Marie Olesk, Kail Timusk, Liisa-Lota Jõelet ja Sonja Sutt.

Jalutuskäik False Creeki idapoolse basseini algsel kaldal.
Danya Gorodetsky, Liisa-Lota Jõelet, Elise Marie Olesk, Asmus Soodla, Sakeena Soni,
Sonja Sutt, Aurelia Grace Talmon, Kail Timusk ja Parumveer Walia.

Tide Places Listening Room oli Hinge pargis toimunud helivaatlus-töötuba, millest said osa EKA üliõpilased ja Lauren Marsdeni „Archipelagos“ ainekursuse tudengid. Juhendas Jefferson Alade.

„Vaadake inimest vasakul, nüüd vaadake inimest paremal. Meid ümbritseb nii palju elu.“ *Look Around* on Eknoor Matharoo kunstnikuraamatu projekt, mida ta jagas EKA üliõpilastega ECU Print Studios.

Tide Placese dialoogiring: Senaqwila Wyss, Lou Sheppard,
Laura Põld ja Germaine Koh, modereerib Laura Kozak

Koostööpartnerid

Lou Sheppard töötab interdistsiplinaarsete audio-, *performance*’i- ja installatsioonipõhiste praktikatega. Tema töö keskendub kliimakriisile, kaotusele, *queer*-kehadele ja ökoloogiale, reageerides kohtade, kehade ja keskkondade sotsiaalsele ja materiaalsele ajaloole. Lou on esinenud ja eksponeerinud kogu Kanadas, eelkõige Yorki Ülikooli kunstigaleriis, Confederation Centre for the Artsis ja esimese Toronto biennaali raames, samuti rahvusvaheliselt, näiteks Kumu Kunstimuuseumis Eestis, Antarktika biennaalil ja Titanik-galeriis Soomes. Lou on osalenud arvukates residentuurides, sealhulgas rahvusvahelises kuraatoriprogrammis Brooklynis, New Yorgis, La Cité des Artsis Pariisis ning Banffi keskuses osalejana ja õppejõuna. Ta on olnud 2018. ja 2021. aastal Sobey Art Awardi pikaajaliseks kandidaadiks ning oli üks 25 võitjast 2020. aastal. Lou on Mi’kmaqide traditsioonilise ja loovutamata territooriumi asukas Mi’kma’kis / Nova Scotias.

Laura Pöld on eesti kunstnik, kes elab Tallinnas ja Viinis. Tema praktika ühendab interdistsiplinaarseid ja traditsioonilisi käsitööoskusi skulptuuripõhiste meediumidega. Nende fookuste kaudu uurib ta posthumanistlikke ja üleinimlikke olemise, hoolimise, kogukonna loomise ja varjupaiga loomise viise. Neist allikatest loob ta suuremahulisi assamblaaže, konstruktsioone ja installatsioone, mis mänguliselt häirivad ja õõnestavad tüüpilist arusaama kunstipaikadest. Pöld on omandanud ametliku hariduse, õppides Eesti Kunstiakadeemias keraamikat, Tartu Ülikoolis maalikunsti ning Linzi Kunsti- ja Disainiülikoolis skulptuurikontseptsiooni ja keraamikat. Ta on Eesti Kunstiakadeemia (EKA) installatsiooni ja skulptuuri külalisprofessor Tallinnas.

Laura Kozak on disainiteadlane ja Emily Carri kultuuri ja kogukonna teaduskonna dotsent. Tema töö keskendub relatsioonilisele, kohapõhisele eetikale ning ta küsib, kuidas disainerid aitavad kaasa suhetele kogukondade, maa, vee ja ökoloogiliste olenditega dekoloniseerivate ja rõhumisevastaste praktikate kaudu. 2021. aastal sai ta Ian Wallace’i auhinna õpetamise eest ning Sierra Club BC tunnustas teda erakordse juhtrolli eest kliimameetmete alal. Ta on 221A Artist Run Centre Society endine president ja tal on UBC arhitektuuri magistrikraad. Laura elab koos oma perega xʷməθkʷəýəm-ile, Sk̓wx̓wú7mesh-ile kuuluval Coast Salishi territooriumil.

Senaqwila Wyss on etnobotaanik. Senaqwila ja tema abikaasa Justin kasvatavad oma kolme tütart ja püüavad taaselustada squamishide keelekasutust argielus. Ta on koos ema, etnobotaanik T’uy’t’tanat Cease Wyssiga Raven and Hummingbird Tea Co. kaasomanik. Ta on pühendunud sellele, et tuua teadlikkust nüüdseks välja surnud Salishi villakoera kohta. Senaqwila on lõpetanud Simon Fraseri ülikooli, tal on bakalaureusekraad kommunikatsiooni-, kunsti- ja tehnoloogiateaduskonnast, lisaks sellele on ta omandanud sertifikaadi ja diplomi First Nations Language Proficiency Sk̓wx̓wú7mesh Sníchimist, Squamish Language. Olles kultuuriprogrammeerija, peaesineja ja paneelkõneleja paljudel üritustel ja konverentsidel, on ta ühtlasi jutuvestja ning keele- ja kultuuriõpetaja.

Germaine Koh on kunstnik/organisaator, kes kohandab tuttavaid esemeid, igapäevaseid tegevusi ja ühiseid ruume, et võtta arvesse kogukondlikke kogemusi ning inimeste, tehnoloogia ja loodussüsteemide vahelisi seoseid. Viimastel aastatel on ta pälvinud 2023. aasta Kanada kindralkubeneri visuaal- ja meediakunsti auhinna, olnud 2023–2024. aastal Shadbolti humanitaarteaduste stipendiaat Simon Fraseri Ülikoolis ning töötanud aastatel 2018–2020 Vancouveri esimese insener-kunstnikuna (Engineering Artist in Residence). Alates 2024. aasta sügisest on Koh Briti Columbia Ülikooli visuaalse kunsti dotsent. Lisaks õpetamisele toob ta UBC-sse interdistsiplinaarseid uurimis-loomeprojekte, nagu Home Made Home’i algatus, mille eesmärk on ehitada ja propageerida alternatiivseid elamuvorme; League’i projekt, mis keskendub mängule kui loomingulise praktika vormile; katsed ringikujulise tekstiili, säästva kiu ja aeglase moe alal; ning projektid, milles kasutatakse interaktiivset elektroonikat ning mis loovad seoseid inimese, ehitatud ruumi ja looduskeskkonna vahel. Ta jätkab Hemlock Micro Studio maapiirkonna kunstnike residentuuri, mis keskendub maapõhiste ja jätkusuutlikele praktikatele.

Alison Boulier sündis ja kasvas üles xʷməθkʷəýəm (Musqueami), Sk̓wx̓wú7mesh (Squamishi), səliwətaʔɬ (Tsleil-Waututhi) rahvaste loovutamata territooriumil ehk Vancouveri Briti Columbias. Ta on alates 2015. aastast olnud professionaalne inimeste ja sündmuste fotograaf. Ta on päritolult Cree-Métis ja Ukraina juut ning endine lastekaitse hoolealune. Oma elu jooksul on ta kolinud enam kui 30 korda, liikudes Suur-Vancouveri ja Alberta piirkonnas – linnades, eeslinnades ja reservaatides. Ta usub siiralt, et need kogemused on tema loomingut sügavalt mõjutanud ning andnud talle võime läheneda igale pildistamisele kaastundliku ja südamliku hoiakuga.

Tide Placese üliõpilased

Jefferson Alade (he/him) on interdistsiplinaarne loovisik, kes elab praegu Vancouveris, Briti Columbias, xʷməθkʷəýəm (Musqueami), Sk̓wx̓wú7mesh (Squamishi), ja səliwətaʔɬ (Tsleil-Waututhi) rahvaste traditsioonilistel, loovutamata territooriumidel. Ta on lõpetamas Emily Carri kunsti- ja disainialast magistriõppekava. Enne Emily Carri ülikooli õppis ta California Ülikoolis Los Angeleses (UCLA). Seal omandas ta bakalaureusekraadi (BA) kommunikatsiooni alal ja kõrvalerialana muusikatööstuses. UCLA-s õppimise ajal olid Jeffersoni huviorbiidis muusika-, toidu- ja kunstiruumid koolis ja linnas. Isiklikul tasandil lõi ta lugude jutustamise platvormi, mis tootis muusikat, podcast’e, DJ-mix’e ja üritusi. Samuti omandas ta töökogemust sellistes ettevõtetes nagu *Dim Records* ja *Red Bull Media House*. Emily Carris keskendub Jeffersoni praktika kuulamisele ja sellele, kuidas muusikalised ja helikogemused võivad moodustada, ehitada ja kujundada kogukonda.

Danya Gorodetsky on interdistsiplinaarne kunstnik ja pedagoog, kes tegutseb joonistamise, maalimise ja keraamika vallas. Ta on ka kirjanik ja koomiksikunstnik, kes on avaldanud ise, aga ka osalenud erinevates väljaannetes. Kuigi talle meeldib tegelda loominguga iseseisvalt, naudib ta üle kõige koostööd sõpradega. Danya praktika eesmärk on luua dialooge meediumide ja teemade vahel tööde sees ning suhelda perekonna, esivanemate ja kogukonnaga. Danya on spetsialiseerunud mitmete meediumide õpetamisele kohalike töötubade ja laste- ja noorteklasside kaudu Arts Umbrella juures. Ta on pühendunud sellele, et kasutada oma praktikat kogukonna loomiseks, luues ligipääsetavaid ja toetavaid haridusruume. Ta usub, et lugude jutustamisel – ja soojal söögil – on võim ühendada inimesi üksteisega, kohaga ja iseendaga. Danya sai aprillis 2025 Emily Carri ülikoolist bakalaureusekraadi kujutava kunsti erialal, mille kõrvalerialaks on sotsiaalne praktika ja kogukonna kaasamine. Pärast ülikooli lõpetamist ootab ta huviga oma töö jätkamist, koostööd teiste kunstnikega ja panustamist kogukonnapõhistesse projektidesse.

Liisa-Lota Jõelet on Tallinnas elav ja töötav kunstnik. Tema praktika keskendub lapsemeelsetele motiividele ja nostalgiale. Peamised teemad on soovimine, igatsus ja unistamine. See põhineb peamiselt skulptuuridel, kuid hõlmab ka kunstiraamatuid ja zinesid.

Eknoor Matharoo on valdkondadevaheline kunstnik, kes tegutseb xʷməθkʷəy̓əm (Musqueami), Sk̓wx̓wú7mesh (Squamishi), səliwətaʔɬ (Tsleil-Waututhi) rahvaste traditsioonilistel, loovutamata territooriumidel (Vancouver, BC). Ta on ka kirjanik ja kõneleja. Kuna tema kunstnikuraamatud on jõudnud Emily Carri haruldaste graafika- ja kunstnikuraamatute kollektsiooni, jätkab Eknoor oma kogukonnapõhise lähenemisviisi ja entusiasmiga materjaliuuringute suhtes kunstnikuraamatute loomist. Eknoor saab BFA kraadi Emily Carri Kunsti + Disaini Ülikoolist 2025. aasta mais. Pärast ülikooli lõpetamist kavatseb ta teha ja kirjutada rohkem raamatuid ning siseneda kirjastustööstusse. Ta otsib järjekindlalt viise, kuidas kunsti saab kasutada head tegeva jõuna. Kasutades uurimistööd, kunsti, disaini ja piirideta kujutlusvõimet, et torkida, surkida, venitada ja mõtestada ümber maailma ja meie eluviise.

Elise Marie Olesk (snd 2002) on Eesti Kunstiakadeemia skulptuuri ja installatsiooni osakonna üliõpilane (alates 2022). Varem on lõpetanud Heino Elleri nimelise muusikakooli instrumentaalpedagoogi erialal (2021). Viimastel aastatel on Olesk aga keskendunud kaasaegsele kunstile. Oleski looming koosneb peamiselt graafikast inspireeritud installatsioonidest. Tema teosed uurivad inimsuhete keerukust ja igapäevaelu lüürilisi omadusi, mis kajastuvad materjali- ja meediakasutuses. Ta on aktiivne liige ka kunstnikekollektiivides Kunstiryhmitus ja Kvadraat.

Sakeena Soni on Emily Carri kunsti- ja disainiülikooli kommunikatsioonidisaini tudeng, kelle eriala on sotsiaalne praktika ja kogukonna kaasamine. Ta on pärit Bangalore'ist, Indiast, ja kolis Vancouverisse oma bakalaureuseõpingute pärast. Ta on graafiline disainer, kellele meeldib luua illustratsioone ja zinesid. Talle meeldib ka akvarellidega maalida ja kududa. Tema tööd on inspireeritud loodusest ja ökoloogiast. Ta on pühendunud kliimameetmete eestkõneleja, kasutades entusiastlikult oma disainitööd mõttekate muutuste edendamiseks ja kogukonna loomiseks.

Asmus Soodla (snd 2003) on kaasaegne kunstnik ja kunstitöötaja, kes elab Tallinnas. Ta uurib, kuidas inimesed korraldavad ruumi enda ümber ja kuidas nende poolt jäetud jäljed paljastavad mõtte- ja käitumismustreid. Töötades erinevates meediumides, uurib ta dünaamikat mõtte, keha, objekti ja ruumi vahel.

Sonja Sutt (snd 2000) läks Eesti Kunstiakadeemiasse, et saada fotograafiks, see ebaõnnestus. Ta vahetas osakonda ja lõpetab 2025. aastal sama kooli installatsiooni ja skulptuuri osakonna. Viimasel ajal keskenduvad tema tööd igapäevastele esemetele ja nende tähenduste väänamisele.

Aurelia Grace Talmon: Minu tööd on enamasti skulptuurid ja installatsioonid, mis uurivad keha, ruumi ja materjalide vahelist pinget. Töötan kontrastidega, nagu pehmus ja jäikus, vabadus ja piirangud. Kips on minu protsessis kesksel kohal, sest see jäädvustab põgusad hetked ja hoiab endas habrast kohalolekut. Kasutades vorme, kõisi ja sidemeid, uurin, kuidas me eksisteerime piirides, kuid püüame ka vabaneda. Minu töö on ajendatud emotsioonidest ja instinktidest, luues ruume, kus on tunda isiklikke ja ühiseid pingeid.

Kail Timusk (he/him) on Tallinnas tegutsev interdistsiplinaarne kunstnik, kes töötab installatsiooni, skulptuuri, fotograafia, *performance*’i, heli ja video valdkonnas. Ta on õppinud fotograafiat Tartu Kõrgemas Kunstikoolis Pallas ja seejärel jätkanud Eesti Kunstiakadeemias. Tema töö keskendub jätkusuutlikkusele, kohalikele materjalidele, kogukonna kaasamisele ning mälu, unustuse ja tajumise lävel toimuvatele protsessidele. Tema praktika hõlmab rahvusvahelisi ja kohaspetsiifilisi projekte, mis uurivad tööstusmaastikke, linna-looduse dünaamikat ja ökoloogilisi narratiive. Piiriülese koostöö kaudu osaleb ta kaasaegses keskkonna- ja sotsiaalses diskursuses. Kail tõlgendab avalikke ruume ümber kestvuspõhiste ja kohale reageerivate teoste kaudu, aidates kaasa Kunstiryhmitusele jätkusuutlike kunstiliste lähenemisviiside arendamisel.

Parumveer Walia laiendab fotograafiat üle video, installatsiooni ja teiste meediakanalite, et uurida queernessi kui subjekti, esteetikat ja kultuuri. Uurides arhiive ja sotsiaalpoliitilisi episoodi, põimib Walia ajaloolisi kirjeldusi oma elatud kogemustega, hübriidistades ajalugu, aegu ja kultuure. Need on tõlgitud formaalsesse keelde, mida võiks kirjeldada kui „kolmandat ruumi”, mis hõlmab vastuolusid liikumatu/liikuva, pildi/objekti, fiktsiooni/ajaloo ja muu vahel.

Brie Watson on Vancouveris elav kunstnik, kes on üles kasvanud Port Hardy BC-s. Maapiirkonnas üleskasvamine mõjutab tugevalt tema loomingut. Looduskeskkond ja jätkusuutlikkus on tema praktika ühised teemad, töötades peamiselt keraamika ja tekstiiliga. Tema tööd käsitlevad teemasid, mis käsitlevad isiklikku identiteeti läbi kultuuriliste juurte, meie seost loodusega ja ilu igapäevases elus.

Kail Timusk jalutamas qewəmi rannarajal

Allikad ja lugemismaterjalid

Neid allikaid kasutasime, et suunata meie rühma nägema keerulisi tingimusi ja olemasolevat pärandit meie uuritavatel loodete aladel ning seal liikuma. Projekti dokumentatsioon koostati ühiselt ja selle eesmärk oli pakkuda mitmesuguseid lähtepunkte loodetest mõtlemiseks.

Denning, D. [The Intertidal Zone](#), National Film Board of Canada, 1985.

Campbell, J., Campbell, V., Nelson Moody, A., Thomas, C., Xwalacktun. „Building Relationships Through the Language of Place“. ECU Aboriginal Gathering Place. 28. jaanuar 2021.

Glissant, E. „Transparency and Opacity“ (111–120, 189–194). Poetics of Relation, University of Michigan Press, 1997.

Housty, J. Crushed Wild Mint. Nightwood Editions, 2023.

Innes, M., Nelson Moody, A. ja Thomas, J. „Water“ (Sharing Circle). ECU Aboriginal Gathering Place. March 3, 2022.

Laiwan, [How Water Remembers Divination Game](#), 2019.

Maracle, L. [Reading from Goodbye Snaug: How We Work With Story](#), 2018.

Päär, P. and Türrpu, A. Estonian Folktales, Varrak, 2005.

Simpson, Leanne Betasamosake, [Theory of Water](#), SFU Vancouver Office of Community Engagement Episode 253, 2024.

[Squamish Atlas](#), Kwi Awt Stelmexw, Sníchim Foundation.

[St. George Rainway Project](#).

Sterritt, A. Unbroken: My Fight for Survival, Hope, and Justice for Indigenous Women and Girls. Greystone Books, 2024.

Wilson, J. ja Nelson Moody, A. (Tawx'sin Yexwulla) [Looking Back to the Potlach as a Guide to Truth, Reconciliation and Transformative Learning](#), New Directions for Teaching and Learning vol. 19, Issue 157 (43–57), 2019

Vasakul: Ennustuskaartidelt „How Water Remembers“ („Kuidas vesi mäletab“).

Shumka Centre for
Creative Entrepreneurship

Lisateabe saamiseks võtke palun ühendust:
Shumka Centre for Creative Entrepreneurship
Emily Carr University of Art + Design

shumka@ecuad.ca
shumka.ecuad.ca